

A. Žemaitaitis (pirmas iš dešinės) kartu su Telšių kunigų seminarijos klierikais per poezijos skaitymus

2023 metų birželio 24 d. iš Los Angeles (Los Andželas, JAV) į Lietuvą buvo parvežti lietuviškos puoselėtojo, aktorius, režisierius, pedagogo, visuomenės ir kultūros veikėjo Algimanto Žemaitaičio (1932–2020) palaikai. Jie palaidoti Vilkaviškio rajono Žaliosios kaimo kapinėse šalia jo senelių amžinojo poilsio vietos. Į atsisveikinimą su A. Žemaitaičiu buvo pakviesta ir jame dalyvavo su juo daugelį metų glaudžius ryšius palaikiusi, kūrybinius, edukacinius projektus įgyvendinusi Telšių Žemaitės dramos teatro režisierė Laimutė Pocevičienė. Palydėti A. Žemaitaitį į paskutinąją kelionę buvo nuvykusi ir šio teatro gera bičiulė aktorė Virginija Kochanskytė.

Atsisveikinimas, mirusiajam skirtos Šv. Mišios vyko mažytėje Žaliosios kaimo bažnytelėje. Atvykusieji susitiko su laidotuvėse dalyvavusia iš JAV atvykusia mirusiojo šeima ir kitais artimaisiais. A. Žemaitaičio žmonai Audronei buvo įteikta knyga „Telšių Žemaitės dramos teatras“ (autorė Danutė Ramonaitė-Mukienė), kurioje yra pasakojama ir apie Žemaitės dramos teatro bei Los Angelo lietuvių dramos sambūrio draugystę, A. Žemaitaičio kūrybinę veiklą Telšiuose.

Prisiminimais apie A. Žemaitaitį, jo kūrybą šame žurnalo numeryje dalijasi L. Pocevičienė ir V. Kochanskytė.

Atgyja prisiminimai iš praeities...

Laimutė POCEVIČIENĖ

Kai prisimenu aktorių ir režisierių Algimantą Žemaitaitį (1932–2020), pirmiausia tarsi vėl išgirstu jo šiltą, sodrų, raiškų, poetišką balsą ir išvystu dorą, intelektualaus, draugiško žmogaus akis, matau asmenybės, gyvenusios pilnavertį gyvenimą, tvirtą laikyseną.

Bendradarbiaujant su juo man teko laimė įgyvendinti daug kūrybinių sumanymų.

A. Žemaitaitis į Lietuvą ir konkrečiai į Telšius atvykdavo su poezijos skaitymais, pripildytais meilės, tikėjimo ir šviesos. „*Meilė tėvynei mus sukviečia iš tolimiausių šalių,*“ – taip jis kartą pradėjo uostamiestyje vykusius Antano Baranausko, Bernardo Brazdžionio, Maironio, Jono Aisčio, Vytauto Mačernio poezijos skaitymus, pavadinęs juos „NAMO“. Tą popietę jam skaidriomis giesmėmis pritarė Klaipėdos Taikos Karalienės bažnyčios choras. Tai buvo nepakartojamos susikaupimo, atokvėpio ir pilnatvės valandos...

Visada žavėjausi Žemaitaičių šeima, Audronės ir Algimanto sugebėjimu patriotine dvasia išauklėti savo vaikus (jie, kad ir gimę JAV, kalba ir net eiles skaito, deklamuoja lietuviškai, šoka savo protėvių tautinius šokius ir dainuoja lietuviškas dainas).

Atsimenu, kaip vykstant Pasaulio lietuvių teatro mėgėjų šventei A. Žemaitaitis kartu su savo šešiolikmete dukra Daina ir dvidešimt vienerių metų sūnumi Sauliumi pradėjo ir baigė renginį „Ant kelio lumzdelio“. Išgirsti šiam renginiui parengtą programą žemaičiai ir jų prieteliai turėjo galimybę ir Plungės kunigaikščių Oginskių rūmuose, kur veikia Žemaičių dailės muziejus, ir Mažeikių rajono Renavo dvare, kuriame dabar taip pat šeiminkauja muziejinkai. Žemaitaičių skaitomos eilės klausytojus tiesiog pakylėdavo ir nuveddavo gairiu poezijos taku. Tai buvo nepamirštamos minutės.

Magiškas laikas buvo ir klausantis užburiančio,

Kultūros vakaro, kurio metu A. Žemaitaitis skaitė poezi-
ją, organizatoriai ir dalyviai (iš kairės): A. Žemaitaitis,
A. Žemaitaitienė, L. Pocevičienė ir Liuda Lėverienė

sodraus Algimanto balso vykstant poezijos skaity-
mams Nidos Švč. Mergelės Marijos Krikščionių Pa-
galbos bažnyčioje. Nuostabias akimirkas išgyvenome
ir Beržoro sodyboje (Plungės r.) „Prie Žiedelio“, kur
skambėjo lietuviškos dainos, poezija, buvo ragaujami
žemaitiški patiekalai. Tąsyk viskas alsavo nuo-
širdumu, meile ir laime. O kur dar laikas, kai Al-
gimantas su didžiuliu užsidegimu Telšių Žemaitės
dramos teatre statė jo paties į lietuvių kalbą išverstą
Bernardo Šo (*George Bernard Shaw*) pjesę „Don
Žuanas Pragare“ (premjera įvyko 2004 m. kovo
27 d.), kuriame vaidino mūsų teatro bei kviestiniai
profesionalūs aktoriai Virginija Kochanskytė ir
Juozas Žibūda.

Po premjeros režisierius pasakė: „*Nereikia šiam
spektakliui nei įmantrių dekoracijų, nei ypatingų
efektų – viską atperka rašytojo Bernardo Šo žodžio
ir minties magija*“.

Po šio spektaklio visi žiūrovai atsistoję plojo
režisieriaus talentui ir kūrybiniam kolektyvui.

Draugystė su režisieriumi, jo šeima ir Los An-
gelo Dramos sambūriu užsimezgė prieš 25-erius
metus, kai Žemaitės dramos teatro kolektyvas
buvo pakviestas į gastroles JAV, kurių metu rodė-
me Žemaitės komediją „Piršlybos“. Tąsyk turėjome
galimybę susipažinti su senąją svetinga lietuvių
išėivijos karta. Man gastrolių metu teko laimė gy-
venti nuostabioje Žemaitaičių šeimoje ir patirti
nuoširdžiausią bei itin atmintin įstrigusį jų svetin-
gumą. Ačiū dar kartą už tai!

Iš dešinės: režisierius Kastytis Brazauskas, režisierius
ir aktorius A. Žemaitaitis, aktorė V. Kochanskytė, grupė
Telšių Žemaitės dramos teatro Vaikų ir jaunimo grupės
„Savi“ aktorių, vaidinusių poezijos spektaklyje „Liūde-
sys yra laisvas“, ir režisierė bei „Savi“ studijos vadovė
L. Pocevičienė 2004 m. Telšiuose vykusio teatro festi-
valio „Teatras – tautos sparnai“ metu

Mano paskutinis susitikimas su dar kūrybingai
dirbusiu režisieriumi A. Žemaitaičiu įvyko 2018 m.
Vilniuje, kur jis viešėjo kartu su žmona Audrone.
Tąsyk jo sūnus Saulius šoko Lietuvos šimtmečio
dainų šventėje „Vardan tos...“. Tada vėl, kaip ir anks-

2004 m. Telšių
Žemaitės
dramos
teatre pagal
Bernardo
Šo kūrybą
pastatyto
spektaklio
„Don Žuanas
Pragare“ (rež.
A. Žemaitaitis)
reklaminių
lankstinio
viršelis

Publikacijoje
panaudotos
nuotraukos
iš Telšių
Žemaitės
dramos teatro
ir L. Poce-
vičienės
archyvų.
Fotografai
nežinomi

